

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2000/C 273/01	Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 8 juni 2000 i mål C-258/98 (begäran om förhandsavgörande från Pretore di Firenze): Brottmål mot Giovanni Carra m.fl. (Dominerande ställning — Offentliga företag — Arbetsförmedling — Lagstadgat monopol)	1
2000/C 273/02	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 juni 2000 i mål C-375/98 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo): Ministério Público och Fazenda Pública mot Epon Europe BV (Tillnärmning av skattelagstiftning — Moderbolag och dotterbolag — Befrielse i den medlemsstat i vilken dotterbolaget är hemmahörande från källskatt på vinstutdelning till moderbolaget)	2
2000/C 273/03	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 8 juni 2000 i mål C-396/98 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof): Grundstückgemeinschaft Schloßstraße GbR mot Finanzamt Paderborn ("Omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt — Artikel 17 i sjätte direktivet 77/388/EEG — Rätt till avdrag för ingående skatt — Inte möjligt att göra avdrag till följd av en lagändring som upphäver möjligheten att välja beskattningsoptionen vid uthyrning av fast egendom")	2

2000/C 273/04	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 8 juni 2000 i mål C-400/98 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof): Finanzamt Goslar mot Brigitte Breitsohl ("Omsättningskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt — Artiklarna 4, 17 och 28 i sjätte direktivet 77/388/EEG — Egenskap av skattskyldig person och utövande av rätten till avdrag i fall där den planerade ekonomiska verksamheten misslyckas före det första beslutet om fastställelse av mervärdesskatt — Tillhandahållande av byggnader och den mark på vilken de står — Möjligheten att begränsa beskattningsoptionen till byggnader med uteslutande av marken")	3
2000/C 273/05	Domstolens dom (andra avdelningen) av den 8 juni 2000 i mål C-46/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike ("Fördragsbrott — Direktiv 93/104/EG — Arbetstidens förläggning — Underlåtenhet att införliva")	3
2000/C 273/06	Domstolens dom (första avdelningen) av den 8 juni 2000 i mål C-91/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal (Fördragsbrott — Direktiv 96/43/EG — Underlåtenhet att införliva inom föreskriven tidsfrist)	4
2000/C 273/07	Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 8 juni 2000 i mål C-264/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien ("Fördragsbrott — Artiklarna 12 EG, 43 EG och 49 EG — Utövande av expeditionsverksamhet av näringsidkare som är etablerade i andra medlemsstater — Nationella bestämmelser enligt vilka inskrivning i bolagsregistret krävs")	4
2000/C 273/08	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 15 juni 2000 i mål C-237/98 P: Dorsch Consult Ingenieurgesellschaft mbH mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Handelsembargo mot Irak — Lagenlig rättsakt — Skada)	5
2000/C 273/09	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 15 juni 2000 i de förenade målen C-418/97 och C-419/97 (begäran om förhandsavgörande från Netherlandse Raad van State): ARCO Chemie Nederland Ltd mot Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (C-418/97) och Vereniging Dorpsbelang Hees m.fl. mot Directeur van de dienst Milieu en Water van de provincie Gelderland ("Miljö — Direktiv 75/442/EEG och 91/156/EEG — Avfallsbegreppet")	5
2000/C 273/10	Mål C-262/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hessisches Finanzgericht av den 21 februari 2000 i målet mellan Lohmann GmbH & Co. KG och Oberfinanzdirektion Koblenz	6
2000/C 273/11	Mål C-277/00: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 11 juli 2000 av Förbundsrepubliken Tyskland	7
2000/C 273/12	Mål C-280/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesverwaltungsgericht av den 6 april 2000 i målet mellan å ena sidan Firma Altmarkt Trans GmbH och Regierungspräsidiums Magdeburg och å andra sidan Firma Nahverkehrsgesellschaft Altmarkt GmbH, övrig part: Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht	8

<u>Informationsnummer</u>	<u>Innehåll (Fortsättning)</u>	<u>Sida</u>
2000/C 273/13	Mål C-287/00: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 20 juli 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission	9
2000/C 273/14	Mål C-291/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal de grande instance de Paris (tredje avdelningen — andra roteln) av den 23 juni 2000 i målet mellan SA LTJ Diffusion och SA Sadas Vertbaudet	9
2000/C 273/15	Mål C-297/00: Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 3 augusti 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission	9
2000/C 273/16	Mål C-301/00 P: Överklagande, ingivet den 7 augusti 2000 av Karl Meyer, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 27 juni 2000 i mål T-72/99: K. Meyer mot Europeiska gemenskapernas kommission	10
FÖRSTAINSTANSRÄTTEN		
2000/C 273/17	Förstainstansrättens dom av den 6 juli 2000 i mål T-62/98: Volkswagen AG mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens — Bilförsäljning — Avskärning — Artikel 85 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG) — Förordning (EEG) nr 123/85 — Spridning till pressen — Tystnadsplikt — God förvaltningssed — Böter — Överträdelens svårhetsgrad)	11
2000/C 273/18	Förstainstansrättens dom av den 27 juni 2000 i mål T-72/99: Karl L. Meyer mot Europeiska gemenskapernas kommission (ULT — Projekt som finansierats av EUF — Skadeståndstalan — Skydd för berättigade förväntningar — Kommissionens kontrollskyldighet)	11
2000/C 273/19	Förstainstansrättens dom av den 6 juli 2000 i mål T-139/99: Alsace International Car Services (AICS) mot Europaparlamentet (Offentlig upphandling av tjänster — Persontransport med fordon körda av chaufför — Anbudsinfordran — Iakttagande av nationell rätt — Principerna om god förvaltningssed och om lojalt samarbete — Anbud antas inte)	12
2000/C 273/20	Förstainstansrättens beslut av den 28 juni 2000 i mål: T-191/98 R II: Cho Yang Shipping Co. Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens — Betalning av böter — Bankgaranti — Krav på skyndsamhet — Intresseavvägning)	12
2000/C 273/21	Förstainstansrättens ordförandes beslut av den 28 juni 2000 i mål T-74/00: Artegodan GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (Interimistiskt förfarande — Återkallande av försäljningstillstånd för humanläkemedel som innehåller ämnet amfepramon — Direktiv EEG/75/319 — Krav på skyndsamhet — Intresseavvägning)	12
2000/C 273/22	Beslut av förstainstansrättens ordförande av den 18 maj 2000 i mål T-75/00 R, Augusto Fichtner mot Europeiska gemenskapernas kommission (Interimistiskt förfarande — Krav på skyndsamhet — Föreligger inte)	13
2000/C 273/23	Mål T-177/00: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 30 juni 2000 av Koninklijke Philips Electronics N.V.	13

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (<i>Fortsättning</i>)	Sida
2000/C 273/24	Mål T-181/00: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 6 juli 2000 av Carmelo Morello	14
2000/C 273/25	Mål T-183/00: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 13 juli 2000 av S.A. Strabag Benelux N.V.	14
2000/C 273/26	Mål T-192/00: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 24 juli 2000 av Sabrina Tesoka	15
2000/C 273/27	Mål T-193/00: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 24 juli 2000 av Bernard Felix	16

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(fjärde avdelningen)

av den 8 juni 2000

i mål C-258/98 (begäran om förhandsavgörande från Pretore di Firenze): Brottmål mot Giovanni Carra m.fl.⁽¹⁾

(Dominerande ställning — Offentliga företag — Arbetsförmedling — Lagstadgat monopol)

(2000/C 273/01)

(Rättegångspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, fjärde avdelningen (avdelningsordföranden D. A. O. Edward samt domarna P. J. G. Kapteyn (referent) och H. Ragnemalm; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 8 juni 2000 avkunnat dom i mål C-258/98 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Pretore di Firenze (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga brottmålet mot Giovanni Carra m.fl., angående tolkningen av artiklarna 86 och 90 i EG-fördraget (nu artiklarna 82 EG och 86 EG). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 86 i EG-fördraget (nu artikel 82 EG) har direkt effekt även inom ramen för tillämpningen av artikel 90 i EG-fördraget (nu artikel 86 EG) och skapar rättigheter för enskilda som de nationella domstolarna skall skydda.

Offentliga arbetsförmedlingar omfattas av förbudet i artikel 86 i fördraget, såvida inte tillämpningen av denna bestämmelse hindrar arbetsförmedlingarna från att fullgöra de särskilda uppgifter som har tilldelats dem. En medlemsstat som förbjuder all verksamhet bestående av förmedling mellan utbud av och efterfrågan på arbetskraft som inte bedrivs av dessa förmedlingar åsidosätter artikel 90.1 i fördraget när den skapar en situation i vilken de offentliga arbetsförmedlingarna tvingas överträda bestämmelserna i artikel 86 i fördraget. Detta är särskilt fallet när följande villkor är uppfyllda:

- de offentliga arbetsförmedlingarna uppenbarligen inte kan tillgodose efterfrågan på arbetsmarknaden avseende all slags verksamhet,
- det är omöjligt för privata bolag att faktiskt bedriva arbetsförmedling på grund av bibehållandet av lagbestämmelser som förbjuder denna verksamhet vid äventyr av straffrättsliga och administrativa påföljder,
- den ifrågavarande arbetsförmedlingen kan komma att utsträckas till att omfatta andra medlemsstaters medborgare och territorier.

Den nationella domstol som inom ramen för sin behörighet skall tillämpa de gemenskapsrättsliga bestämmelserna har en skyldighet att säkerställa bestämmelsernas fulla verkan genom att vid behov ex officio underlåta att tillämpa de nationella bestämmelser — även senare antagna sådana — som står i strid med gemenskapsrätten utan att begära tillåtelse och utan att invänta att bestämmelserna upphävs genom att nya bestämmelser träder i kraft eller att något annat konstitutionellt förfarande tillämpas.

⁽¹⁾ EGT C 299, 26.9.1998.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 8 juni 2000

i mål C-375/98 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo): Ministério Público och Fazenda Pública mot Epson Europe BV⁽¹⁾

(Tillnärmning av skattelagstiftning — Moderbolag och dotterbolag — Befrielse i den medlemsstat i vilken dotterbolaget är hemmahörande från källskatt på vinstutdelning till moderbolaget)

(2000/C 273/02)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden D. A. O. Edward samt domarna L. Sevón, P. J. G. Kapteyn, P. Jann, referent, och M. Wathelet; generaladvokat: G. Cosmas; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H. A. Rühl), har den 8 juni 2000 avkunnat dom i mål C-375/98 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Supremo Tribunal Administrativo (Portugal), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Ministério Público, Fazenda Pública och Epson Europe BV, angående tolkningen av artikel 5.4 i rådets direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (EGT L 225, s. 6; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 25). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 5.4 i rådets direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater, som begränsar skattesatsen för källskatt på vinstutdelning från dotterbolag hemmahörande i Portugal till moderbolag hemmahörande i andra medlemsstater till 15 och 10 procent, skall tolkas så att detta undantag inte endast avser bolagsskatt utan även varje beskattning i form av källskatt på vinstutdelning från nämnda dotterbolag, oavsett dess karaktär eller benämning.

⁽¹⁾ EGT C 378, 5.12.1998.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 8 juni 2000

i mål C-396/98 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof): Grundstücksgemeinschaft Schloßstraße GbR mot Finanzamt Paderborn⁽¹⁾

(”Omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt — Artikel 17 i sjätte direktivet 77/388/EEG — Rätt till avdrag för ingående skatt — Inte möjligt att göra avdrag till följd av en lagändring som upphäver möjligheten att välja beskattningsoptionen vid uthyrning av fast egendom”)

(2000/C 273/03)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden J. C. Moitinho de Almeida, referent, samt domarna R. Schintgen, G. Hirsch, V. Skouris och F. Macken; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 8 juni 2000 avkunnat dom i mål C-396/98 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Bundesfinanzhof (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Grundstücksgemeinschaft Schloßstraße GbR och Finanzamt Paderborn, angående tolkningen av artikel 17 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 17 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund skall tolkas så, att en skattskyldig persons rätt att dra av den mervärdesskatt som har betalats för varor eller tjänster som han har tillhandahållits för att utföra vissa uthyrningstransaktioner består när den skattskyldige, till följd av en lagändring efter det att dessa varor eller tjänster har tillhandahållits men innan uthyrningen påbörjas, inte längre har rätt att avstå från skattebefrielse för dessa transaktioner, även om mervärdesskatten har fastställts med förbehåll för omprövning.

⁽¹⁾ EGT C 1, 4.1.1999.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 8 juni 2000

i mål C-400/98 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof): Finanzamt Goslar mot Brigitte Breitsohl⁽¹⁾

(”Omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt — Artiklarna 4, 17 och 28 i sjätte direktivet 77/388/EEG — Egenskap av skattskyldig person och utövande av rätten till avdrag i fall där den planerade ekonomiska verksamheten misslyckas före det första beslutet om fastställelse av mervärdesskatt — Tillhandahållande av byggnader och den mark på vilken de står — Möjligheten att begränsa beskattningsoptionen till byggnader med utslutande av marken”)

(2000/C 273/04)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden J.C. Moitinho de Almeida, referent, samt domarna R. Schintgen, G. Hirsch, V. Skouris och F. Macken; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: R. Grass), har den 8 juni 2000 avkunnat dom i mål C-400/98 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Bundesfinanzhof (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Finanzamt Goslar och Brigitte Breitsohl, angående tolkningen av artiklarna 4, 17 och 28 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Artiklarna 4 och 17 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund skall tolkas på så sätt att rätten att dra av den mervärdesskatt som har betalats för de transaktioner som har genomförts för en planerad ekonomisk verksamhet består, även när skatteförvaltningen redan vid den första fastställelsen av skatten har vetskap om att den planerade ekonomiska verksamheten, som skulle ge upphov till skattepliktiga transaktioner, inte kommer att bedrivas.

- 2) Artikel 4.3 a i sjätte direktivet 77/388 skall tolkas på så sätt att valfriheten för beskattning vid tillhandahållande av byggnader eller delar därav och den mark på vilken de står oskiljaktigt skall avse byggnaderna eller delar därav och den mark på vilken de står.

(¹) EGT C 1, 4.1.1999.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 8 juni 2000

i mål C-46/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike⁽¹⁾

(”Fördragsbrott — Direktiv 93/104/EG — Arbetstidens förläggning — Underlåtenhet att införliva”)

(2000/C 273/05)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

Domstolen, andra avdelningen (avdelningsordföranden R. Schintgen samt domarna G. Hirsch och V. Skouris, referent; generaladvokat: S. Alber; justitiesekreterare: R. Grass), har den 8 juni 2000 avkunnat dom i mål C-46/98: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Gouloussis) mot Republiken Frankrike (ombud: K. Rispal-Bellanger och C. Bergeot), angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt EG-fördraget och rådets direktiv 93/104/EG av den 23 november 1993 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EGT L 307, s. 18) genom att inte inom föreskriven frist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv och, i andra hand, genom att inte underrätta kommissionen om detta. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt rådets direktiv 93/104/EG av den 23 november 1993 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden genom att inte inom föreskriven frist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv.
- 2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 100, 10.4.1999.

- 1) Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1 första stycket i rådets direktiv 96/43/EG av den 26 juni 1996 om ändring och kodifiering av direktiv 85/73/EEG om finansieringen av veterinära besiktningar och kontroller av levande djur och vissa animaliska produkter och om ändring av direktiv 90/675/EEG och 91/496/EEG genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2) Talan ogillas i övrigt.

- 3) Republiken Portugal förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 160, 5.6.1999.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 8 juni 2000

i mål C-91/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 96/43/EG — Underlåtenhet att införliva inom föreskriven tidsfrist)

(2000/C 273/06)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, första avdelningen (avdelningsordföranden L. Sevón samt domarna P. Jann (referent) och M. Wathelet; generaladvokat: J. Mischo; justitiesekreterare: R. Grass), har den 8 juni 2000 avkunnat dom i mål C-91/99: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. M. Alves Vieira) mot Republiken Portugal (ombud: L. Fernandes och M. J. Carvalho) angående en talan om fastställelse av att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte inom den föreskrivna fristen vidta nödvändiga åtgärder för att fullt ut följa rådets direktiv 96/43/EG av den 26 juni 1996 om ändring och kodifiering av direktiv 85/73/EEG om finansieringen av veterinära besiktningar och kontroller av levande djur och vissa animaliska produkter och om ändring av direktiv 90/675/EEG och 91/496/EEG (EGT L 162, s. 1, och rättelse EGT L 8, 1997, s. 32). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

DOMSTOLENS DOM

(fjärde avdelningen)

av den 8 juni 2000

i mål C-264/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (¹)

(”Fördragsbrott — Artiklarna 12 EG, 43 EG och 49 EG — Utövande av speditjonsverksamhet av näringsidkare som är etablerade i andra medlemsstater — Nationella bestämmelser enligt vilka inskrivning i bolagsregistret krävs”)

(2000/C 273/07)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, fjärde avdelningen (avdelningsordföranden D. A. O. Edward, referent, samt domarna A. La Pergola och H. Ragnemalm; generaladvokat: S. Alber; justitiesekreterare: R. Grass), har den 8 juni 2000 avkunnat dom i mål C-264/99: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Aresu och M. Patakia) mot Republiken Italien (ombud: professor U. Leanza, biträdd av I. M. Braguglia), angående en talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 12 EG, 43 EG och 49 EG genom att bibehålla bestämmelser enligt vilka gemenskapsmedborgare, som i egenskap av tillhandahållare av tjänster utövar speditjonsverksamhet i Italien, är skyldiga att skriva in sig i det yrkesregister som förs vid handelskamrarna, vilket endast kan ske om de först har erhållit tillstånd från inrikesministeriet. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 12 EG, 43 EG och 49 EG genom att bibehålla bestämmelser enligt vilka gemenskapsmedborgare, som i egenkap av tillhandahållare av tjänster bedriver speditorsverksamhet i Italien, är skyldiga att skriva in sig i det yrkesregister som förs vid handelskamrarna, vilket endast kan ske om de först har erhållit tillstånd från inrikesministeriet.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 281, 2.10.1999.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 15 juni 2000

i mål C-237/98 P: Dorsch Consult Ingenieurgesellschaft mbH mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Överklagande — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Handelsembargo mot Irak — Lagenlig rättsakt — Skada)

(2000/C 273/08)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (ordföranden på första avdelningen L. Sevón, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, samt domarna P. J. G. Kapteyn (referent), P. Jann, H. Ragnemalm och M. Wathelet; generaladvokat: A. La Pergola; justitiesekreterare: avdelningsdirektören D. Louterman-Hubeau), har den 15 juni 2000 avkunnat dom i mål C-237/98 P: Dorsch Consult Ingenieurgesellschaft mbH, München (Tyskland) (ombud: professor K. M. Meessen, delgivningsadress: advokatbyrå P. Kinsch, 100, boulevard de la Pétrusse, Luxemburg), angående överklagande av dom meddelad den 28 april 1998 av förstainstansrätten (andra avdelningen) i mål T-184/95, Dorsch Consult mot rådet och kommissionen (REG 1998, s. II-667), i vilket det förs talan om att denna dom skall upphävas samt att de yrkanden som klaganden anfört i första instans skall bifallas, i vilket de andra parterna är Europeiska unionens råd (ombud: S. Marquardt och A. Tanca) och Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Rosas och J. Sack). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) Överklagandet ogillas.

2) Dorsch Consult Ingenieurgesellschaft mbH skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 278, 5.9.1998.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 15 juni 2000

i de förenade målen C-418/97 och C-419/97 (begäran om förhandsavgörande från Nederländse Raad van State): ARCO Chemie Nederland Ltd mot Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (C-418/97) och Vereniging Dorpsbelang Hees m.fl. mot Directeur van de dienst Milieu en Water van de provincie Gelderland (¹)

(”Miljö — Direktiv 75/442/EEG och 91/156/EEG — Avfallsbegreppet”)

(2000/C 273/09)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden D. A. O. Edward, samt domarna J. C. Moitinho de Almeida, L. Sevón, referent, C. Gulmann och J.-P. Puissochet; generaladvokat: S. Alber; justitiesekreterare: avdelningsdirektören D. Louterman-Hubeau), har den 15 juni 2000 avkunnat dom i de förenade målen C-418/97 och C-419/97 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Nederländse Raad van State (Nederländerna), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i de vid den nationella domstolen anhängiga målen mellan ARCO Chemie Nederland Ltd och Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (C-418/97), samt mellan Vereniging Dorpsbelang Hees, Stichting Werkgroep Weurt+, Vereniging Stedelijk Leefmilieu Nijmegen och Directeur van de dienst Milieu en Water van de provincie Gelderland, i närvaro av: Elektriciteitsproductiemaatschappij Oost- en Noord-Nederland NV (Epon) (C-419/97), angående tolkningen av rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238), i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 (EGT L 78, s. 32; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 66). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Mål C-418/97

- 1) Endast det förhållandet att en substans såsom LUWA-bottoms är föremål för en åtgärd som anges i bilaga II B till rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991, kan inte ligga till grund för den slutsatsen att det är fråga om att göra sig av med substansen och att denna därmed skall betraktas som avfall i den mening som avses i direktivet.
- 2) För att fastställa om användningen av en substans såsom LUWA-bottoms som bränsle innebär detsamma som att göra sig av med den saknar det relevans att denna substans utan omfattande bearbetning kan återvinnas som bränsle på ett ur miljösynpunkt ansvarsfullt sätt.

Det förhållandet att denna användning som bränsle är en gängse form för återvinning av avfall och det förhållandet att allmänheten uppfattar denna substans som avfall kan ses som indicier på att det föreligger en åtgärd, en avsikt eller en skyldighet att göra sig av med den i den mening som avses i artikel 1 a i direktiv 75/442, i dess lydelse enligt direktiv 91/156. Den faktiska förekomsten av avfall i den mening som avses i detta direktiv skall emellertid bedömas med hänsyn till samtliga omständigheter samt med beaktande av nämnda direktivs ändamål och att dess verkan inte begränsas.

Den omständigheten att en substans som används som bränsle är en restprodukt från en process för framställning av en annan substans, att ingen annan användning än slutligt omhändertagande av denna substans kan tänkas, att substansens sammansättning inte är anpassad till det substansen används till eller att särskilda försiktighetsåtgärder måste vidtas vid användningen för att skydda miljön, kan ses som indicier på att det föreligger en åtgärd, en avsikt eller en skyldighet att göra sig av med nämnda substans i den mening som avses i artikel 1 a i nämnda direktiv. Den faktiska förekomsten av avfall i den mening som avses i direktivet skall emellertid bedömas med hänsyn till samtliga omständigheter samt med beaktande av direktivets ändamål och att direktivets verkan inte begränsas.

Mål C-419/97

- 1) Endast det förhållandet att en substans såsom träflis är föremål för en åtgärd som anges i bilaga II B till rådets direktiv 75/442 av den 15 juli 1975 om avfall, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156, kan inte ligga till grund för den slutsatsen att det är fråga om att göra sig av med substansen och att denna därmed skall betraktas som avfall i den mening som avses i direktivet.
- 2) Den omständigheten att en substans är resultatet av en återvinningsåtgärd i den mening som avses i bilaga II B till nämnda direktiv utgör endast en av de omständigheter som skall beaktas när det gäller att fastställa om denna substans fortfarande utgör avfall, men kan inte i sig ligga till grund för en slutgiltig slutsats i detta avseende. Frågan huruvida ett ämne utgör avfall skall bedömas med hänsyn till samtliga omständigheter, i förhållande till den definition som ges i

artikel 1 a i direktiv 75/442, i dess lydelse enligt direktiv 91/156, det vill säga med hänsyn till om det föreligger en åtgärd, en avsikt eller en skyldighet att göra sig av med substansen i fråga, samt med beaktande av nämnda direktivs ändamål och att dess verkan inte begränsas.

När det gäller att fastställa om användningen av en substans såsom träflis som bränsle innebär detsamma som att göra sig av med den saknar det relevans att denna substans utan omfattande bearbetning kan återvinnas som bränsle på ett ur miljösynpunkt ansvarsfullt sätt.

Det förhållandet att denna användning som bränsle är en gängse form för återvinning av avfall och det förhållandet att allmänheten uppfattar denna substans som avfall kan ses som indicier på att det föreligger en åtgärd, en avsikt eller en skyldighet att göra sig av med den i den mening som avses i artikel 1 a i direktiv 75/442, i dess lydelse enligt direktiv 91/156. Den faktiska förekomsten av avfall i den mening som avses i detta direktiv skall emellertid bedömas med hänsyn till samtliga omständigheter, samt med beaktande av nämnda direktivs ändamål och att dess verkan inte begränsas.

(¹) EGT C 41, 7.2.1998. EGT C 55, 20.2.1998.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hessisches Finanzgericht av den 21 februari 2000 i målet mellan Lohmann GmbH & Co. KG och Oberfinanzdirektion Koblenz

(Mål C-262/00)

(2000/C 273/10)

Hessisches Finanzgericht begär genom beslut av den 21 februari 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 28 juni 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Lohmann GmbH & Co. KG och Oberfinanzdirektion Koblenz beträffande följande frågor:

1. Omfattar varuslaget "ortopediska artiklar", i den mening som avses i tulltaxenummer 9021 i Kombinerade nomenklaturen, ett armbågsspänne, s.k. "epX Elbow Basic, och en armbågsgördel, s.k. epX Elbow Dynamic, vilka består av 1 mm tjockt enfärgat material i tre lager, varvid de två ytterlagren består av elastiskt textilmaterial och mellanlagret av plast; armbågsspännet respektive armbågsgördeln är sydda såsom konfektionsvara i form av en slang av 8 cm respektive 22 cm längd (armbågsgördeln är dessutom anatomiskt formsydd), nämnda varor dras upp nerifrån över armbågen och underarmen och bärs som ett slags manschett, som är försedd med en inarbetad tryckpelott, över vilken det leder en cirkelformad gördel med en elastisk och stabil andel och kardborreknäppning?"

2. Gör begreppet "enbart" i anmärkning 1 b till kapitel 90 i Kombinerade nomenklaturen och i anmärkning 2 b till kapitlen 61 och 62 i Kombinerade nomenklaturen det möjligt att anse textilmaterialets elasticitet som det enda avgörande kriteriet, när det föreligger andra omständigheter (i förevarande fall en pelott) som förstärker den stödjande effekten?
3. Om svaret på fråga b är jakande:

Kan bestämmelse 3 b i Allmänna bestämmelser för tolkning av Kombinerade nomenklaturen tillämpas vid avgränsningen för att besvara frågan när den stödjande effekten av de andra delar som inte består av elastiskt textilmaterial är avgörande, eller vilka andra kriterier skall i detta hänseende tillämpas?

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 11 juli 2000 av Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-277/00)

(2000/C 273/11)

Förbundsrepubliken Tyskland har den 11 juli 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Wolf-Dieter Plessing, ministerialrat, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Bundesministerium der Finanzen, Graurheindorfer Straße 108, D-53117 Bonn, Tyskland, och av advokaten Michael Schütte, i egenskap av ombud, delgivningsadress: advokatbyrå Bruckhaus Westrick Heller Löber, rue de la Loi 99-101, B-1040 Bryssel, Belgien.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 11 april 2000 K(2000) 1063 slutlig rörande ett stöd till System Microelectronic Innovation GmbH, Frankfurt/Oder,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förfarandefel

- Åsidosättande av principen om rätt att yttra sig samt av förfarandebestämmelsen i artikel 88.2 EG, i den del som Förbundsrepubliken Tyskland har ålagt att återkräva stöd om 140,1 miljoner DM även från Silicum Microelectronic Integration GmbH (nedan kallat SiMI), Microelectronic Design and Development GmbH (nedan kallat MD&D) och ytterligare icke namngivna företag. Något förfarande som huvudsakligen avsett stöd till dessa företag har inte genomförts vid någon tidpunkt. Den förfarande som föregick det omtvistade beslutet har inte vid något tillfälle av kommissionen utvidgats till att omfatta de övriga företag som i det omtvistade beslutet betecknas som

"mottagare". Dessa företag kunde inte av beslutet av den 5 augusti 1997 om inledande av förfarandet utläsa att de i ett kommissionsbeslut en dag skulle kunna komma att anses som "mottagare" av ett stöd som säkerligen inte omedelbart har kommit dem till del.

Förenligheten med den gemensamma marknaden av det stöd som beviljats System Microelectronic Innovation GmbH i.GV (nedan kallat SMI) och Silicum Microelectronic Integration GmbH (nedan kallat SiMI)

- Åsidosättande av väsentliga formregler (fel vid fastställandet av de faktiska omständigheterna, bristande motivering): Något fastställande av att Synergy Semiconductor Corporation (nedan kallat Synergy) skulle ta över och även har tagit över bolagsledningen i och kontrollen av Halbleiterelektronik Frankfurt/Oder GmbH (nedan kallat HEG), senare ombildat till SMI, återfinns inte alls i det omtvistade beslutet, eftersom kommissionen felaktigt har utgått från att ett förvärv av 49 procent av andelarna utesluter ett förvärv av kontrollen.

Kommissionen har underlåtit att fastställa att delstaten Brandenburgs lån till SMI är hänförligt till privatiseringsavtalet och att det skall anses som en del av de tjänster som det allmänna tillhandahåller i samband med privatiseringen.

Beslutet lider dessutom av betydande brister avseende motiveringen. Särskilt saknas all motivering till varför kommissionen inte har tagit hänsyn till de rättsliga undantagen i artikel 87.2 c EG. Några konstateranden avseende det eventuella stödets inverkan på de relevanta marknaderna finns inte. Kommissionen har felaktigt utgått från en "halvledarmarknad". SMI var emellertid endast verksam på en mycket begränsad marknad för strömkretsar som var specifika vad gällde kunder och användning.

- Åsidosättande av artikel 87.1 EG. Beslutet strider mot materiell rätt, i den mån som Treuhandsanstalts och dess efterföljare BvS finansiella åtgärder förklarats oförenliga med den gemensamma marknaden. Kommissionen har, eftersom den uppenbarligen har felbedömt privatiseringen, felaktigt ansett att Treuhandssystemet, det vill säga ett existerande stödsystem, inte skulle vara tillämpligt på ett stöd om 64,8 miljoner DM från Treuhandanstalt. Synergy har genom sitt förvärv av andelar i SMI faktiskt övertagit ledningen av detta företag och dessutom förvärvat omfattande kontrollrättigheter avseende bolaget. Dessutom innehåller avtalen alla de övriga element som finns i ett typiskt privatiseringsavtal, såsom föreskrifter avseende arbetsplatsgarantier, överföring av know-how, överpriskompensation (mehrerrlösabführung), vinstuttag och miljöansvar bakåt i tiden.

Delstaten Brandenburgs lån på 70,3 miljoner DM kan inte behandlas som något annat än en motsvarande tjänst från Treuhandanstalt. En finansiering om 35 miljoner DM från delstaten Brandenburg utlovades som del av privatiseringsavtalet. En sådan åtgärd är tillåten inom ramen för en privatisering enligt Treuhandssystemet, eftersom löftet både utgjorde del och förutsättning för privatiseringsavtalet och tillåtligheten inte kan göras beroende av vilken statlig källa det enligt Treuhandssystemet tillåtna stödet faktiskt beviljats från. Efter övertagandet av andelarna från Treuhandanstalt har delstaten Brandenburg beviljat ytterligare lån om 35,3 miljoner DM. Detta utgjorde en managementåtgärd från delstaten Brandenburgs sida, som var tillåten eller i vart fall kunde godkännas enligt Treuhandssystemet. Kommissionen har emellertid inte mot denna bakgrund prövat lånets förenlighet med gällande regler.

Återkrav av stödet

- Bristande behörighet för kommissionen och överträdelse av befogenheterna. Beslutet om återkrav av stöd från tredje person, vilken inte fått del av stödet och som inte haft någon möjlighet att delta i förfarandet, utgör ett överskridande av kommissionens behörighet. Kommissionen är inte behörig att fatta sådana beslut (kommissionens bristande behörighet, artikel 230 andra stycket EG). Befogenhet att verkställa återkrav tillkommer enligt artikel 88 EG endast medlemsstaterna och någon behörighet för kommissionen kan inte grundas på artikel 5 andra stycket EG.

Kommissionen har således genom det omtvistade beslutet på ett otillåtet sätt ingripit i medlemsstatens rättsordning, eftersom beslutet om återkrav från tredje person innebär att föreskrifterna om insolvensförfaranden som sker under domstolarnas tillsyn förlorar sin verkan.

Beslutet är vidare rättsstridigt, eftersom kommissionen inte har fastställt vilka konkreta förhållanden eller vilka konkreta åtgärder som har utgjort kringgående av återkravet, utan istället har inskränkt sig till förmodanden, tillvitelser och farhågor. Kommissionen har därigenom inte beaktat det tyska insolvensförfarandets natur, enligt vilket rättsstridiga handlingar — genom domstolarnas kontroll — inte lämnas utan inhemska sanktioner. I föreliggande fall saknar antagandet att konkursförvaltaren genomfört de förmögenhetstransaktioner (och därmed inte endast ådragit sig ett personligt ansvar, utan även möjligen har begått straffbara handlingar) stöd.

- Rättsstridigt utvidgande av mottagarbegreppet på grund av påstådda kringgåenden av stödåterkravet. Det omtvistade beslutet strider samtidigt mot artikel 87.1 EG, eftersom något gynnande av de företag som inte omfattats av förfarandet inte förelegat, inte ens indirekt genom att stödmedel har använts på ett felaktigt sätt.

- Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen. Beslutet är inte tillräckligt preciserat, eftersom återkrav ned stöd av beslutet skall ske från varje företag "till vilket i någon form förmögenhetsvärdet hos … [SMI], … [SiMI] eller … [MD&D] överlåtits eller kommer att överlätas i syfte att kringgå beslutets följder".

Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesverwaltungsgericht av den 6 april 2000 i målet mellan å ena sidan Firma Altmarkt Trans GmbH och Regierungspräsidiums Magdeburg och å andra sidan Firma Nahverkehrsgesellschaft Altmarkt GmbH, övrig part: Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht

(Mål C-280/00)

(2000/C 273/12)

Bundesverwaltungsgericht begär genom beslut av den 6 april 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 14 juli 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan å ena sidan Firma Altmarkt Trans GmbH och Regierungspräsidiums Magdeburg och å andra sidan Firma Nahverkehrsgesellschaft Altmarkt GmbH, övrig part: Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht beträffande följande fråga:

Utgör artiklarna 73 EG och 87 EG i jämförelse med förordning (EEG) nr 1191/69⁽¹⁾, i dess lydelse enligt förordning (EEG) nr 1893/91⁽²⁾, hinder för tillämpning av en nationell bestämmelse enligt vilken ett tillstånd till lokal offentlig linjetrafik för passagerarbefordran får tilldelas ett trafikföretag som har ett tvingande behov av offentligt stöd, utan att hänsyn tas till avsnitten II, III och IV i nämnda förordning?

⁽¹⁾ EGT L 156, 28.6.1969, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 169, 29.6.1991, s. 1.

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 20 juli 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-287/00)

(2000/C 273/13)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 20 juli 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av Günter Wilms och Kilian Gross, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner C 254, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, genom att i 4 § punkt 21a i Umsatzsteuergesetz av den 12 december 1996 föreskriva att forskning vid statliga högskolor undantas från mervärdesskatteplikt,
2. förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt 4 § punkt 21a i Umsatzsteuergesetz, i dess lydelse enligt 4 § 5 i Umsatzsteuer-Änderungsgesetz av den 12 december 1996 (BGBl. 1996, Del I, s. 1851 f.) undantas uppdragsforskning vid statliga högskolor från mervärdesskatteplikt. Kommissionen anser att detta undantag strider mot artikel 2.1 i sjätte direktivet. När statliga högskolor ägnar sig åt uppdragsforskning (det vill säga forskningsprojekt som utförs på grundval av ett avtal där bland annat tjänsternas art och omfattning och vederlagets storlek bestäms) tillhandahåller de tjänster och de är, vad avser denna verksamhet, således i princip skattskyldiga personer i den mening som avses i artikel 4 i sjätte direktivet. Enligt artikel 5 i direktivet skall offentligrättsliga organ inte anses såsom skattskyldiga när det gäller verksamhet eller transaktioner som de utför i sin egenskap av offentliga myndigheter.

När statliga högskolor utför uppdragsforskning utför de helt klart inte denna forskning i sin egenskap av offentliga myndigheter. Denna verksamhet grundas tvärtom på ett privaträttsligt avtal mellan högskolan och uppdragsgivaren. Enligt kommissionens mening kan uppdragsforskning inte undantas från mervärdesskatteplikt med stöd av artikel 13 i sjätte direktivet.

Kommissionen menar att förbundsregeringens argument att det inte är praktiskt möjligt att skilja forskning från undervisning (undervisning är skattebefriad enligt artikel 13 A 1 i) grundas på inhemska orsaker — vilket framgår av situationen i andra medlemsstater — som en medlemsstat inte kan åberopa.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal de grande instance de Paris (tredje avdelningen — andra roteln) av den 23 juni 2000 i målet mellan SA LTJ Diffusion och SA Sadas Vertbaudet

(Mål C-291/00)

(2000/C 273/14)

Tribunal de grande instance de Paris (tredje avdelningen — andra roteln) begär genom beslut av den 23 juni 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 26 juli 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan SA LTJ Diffusion och SA Sadas Vertbaudet beträffande följande fråga:

Avser förbudet i artikel 5.1 a i direktiv 89/104 av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar⁽¹⁾ endast efterbildning som utan strykning eller tillägg är identisk med det eller de tecken som utgör ett varumärke eller kan det även omfatta

- 1) efterbildning av den särskiljande beståndsdel av ett varumärke som är sammansatt av flera tecken, eller
- 2) fullständig efterbildning av de tecken som varumärket består av, när andra tecken har lagts till?

⁽¹⁾ EGT L 40, 11.2.1989, s. 1.

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 3 augusti 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-297/00)

(2000/C 273/15)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 3 augusti 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot

Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av Bernard Mongin, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. förklara att den luxemburgiska regeringen har åsidosatt sina skyldigheter enligt fördraget och enligt rådets direktiv 98/35/EG av den 25 maj 1998 om ändring av direktiv 94/58/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar, innehållande eventuella påföljder, som är nödvändiga för att följa ovanstående direktiv inom utsatt tidsfrist,
2. förplikta den luxemburgiska regeringen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artiklarna 10.1 och 226.3 EG har tvingande verkan vilket medför en skyldighet för medlemsstaterna att vidta samtliga nödvändiga åtgärder för att införliva direktiv med nationell lagstiftning inom härför utsatt tidsfrist. Denna tidsfrist, vilken fastställs i artikel 2.1 i direktivet, löpte ut den 25 maj 1999 utan att Storhertigdömet Luxemburg vidtagit nödvändiga åtgärder.

⁽¹⁾ EGT L 172 av den 17.6.1998, s. 1.

Överklagande, ingivet den 7 augusti 2000 av Karl Meyer, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 27 juni 2000 i mål T-72/99: K. Meyer mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-301/00 P)

(2000/C 273/16)

Karl Meyer har den 7 augusti 2000 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemen-

skapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 27 juni 2000 i mål T-72/99: Karl Meyer mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av advokaten Jean-Dominique des Arcis, delgivningsadress: Förbundsrepubliken Tysklands ambassadör, Horst Pakowski.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- ta upp Karl Meyers överklagande av domen till sakprövning och bifalla talan,
- upphäva denna dom och sätta sin egen dom i stället,
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet de kostnader som uppkommit vid förstainstansrätten.

Grunder och huvudargument

— Förfarandefel:

Den överklagade domen innehåller inte några uppgifter om det helt och hållet rättsstridiga sätt på vilket förfarandet har skett och om kommissionens oacceptabla beteende. Efter att ha förnekat all kännedom om de omtvistade projekten, lade kommissionen i sista minuten fram 20 omfattande handlingar. Genom sin vägran att bringa ljus i detta mål, att samla in all föreliggande dokumentation innan den avkunnade sitt avgörande, har förstainstansrätten uppenbart berövat klaganden hans rätt till försvar och till rättssäkerhet. Den överklagade domen utgör även ett åsidosättande av rätten till domstolsprövning, eftersom förstainstansrätten uppenbart inte har iakttagit sin strikta skyldighet att vara opartisk.

- Oklar, tendentiös och motstridig motivering.
- Åsidosättande av allmänna rättsprinciper (skydd för berättigade förväntningar, förbud mot att retroaktivt dra tillbaka rättsakter som innebär rättigheter eller fördelar för enskilda eller att frånkänna dem deras verkningar, rätten till försvar och rättssäkerhet).
- Åsidosättande av regler av högre rang om grundläggande rättigheter till skydd för enskilda.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 6 juli 2000

i mål T-62/98: Volkswagen AG mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Konkurrens — Bilförsäljning — Avskärmning — Artikel 85 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG) — Förordning (EEG) nr 123/85 — Spridning till pressen — Tystnadsplikt — God förvaltnings sed — Böter — Överträdelsens svårhetsgrad)

(2000/C 273/17)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen (ordföranden R.M. Moura Ramos samt domarna V. Tiili och P. Mengozzi; justitiesekreterare: byrådirektören B. Pastor), har den 6 juli 2000 avkunnat dom i mål T-62/98: Volkswagen AG, Wolfsburg, (ombud: advokaten R. Bechtold, Stuttgart, delgivningsadress: advokatbyrån Loesch och Wolter, 11, rue Goethe, Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. Wiedner och H.J. Freund), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 98/273/EG av den 28 januari 1998 om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (IV/35.733 — VW) (EGT L 124, s. 60) och i andra hand om nedsättning av de böter som sökanden ålagts genom detta beslut. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut 98/273/EG av den 28 januari 1998 om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (IV/35.733 — VW) ogiltigförklaras till den del det däri fastställs att
 - a) ett system med delad handlarmarginal och hävning av vissa återförsäljaravtal i bestraffningssyfte utgjorde åtgärder som vidtagits i syfte att hindra återexport av fordon av märkena Volkswagen och Audi från Italien till konsumenter och återförsäljare för dessa märken i andra medlemsstater,
 - b) överträdelsen inte helt hade upphört under perioden från den 1 oktober 1996 fram till antagandet av beslutet.

- 2) De böter som sökanden ålagts i artikel 3 i det ifrågasatta beslutet sätts ned till 90 000 000 euro.
- 3) Talan ogillas i övrigt.
- 4) Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och skall ersätta 90 procent av kommissionens rättegångskostnad.
- 5) Kommissionen skall bära 10 procent av sin rättegångskostnad.

(¹) EGT C 184, 13.6.1998.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 27 juni 2000

i mål T-72/99: Karl L. Meyer mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(ULT — Projekt som finansierats av EUF — Skadeståndstalan — Skydd för berättigade förväntningar — Kommissionens kontrollskyldighet)

(2000/C 273/18)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen (ordföranden K. Lenaerts samt domarna J. Azizi och M. Jaeger; justitiesekreterare: byrådirektör G. Hertzog), har den 27 juni 2000 avkunnat dom i mål T-72/99: Karl L. Meyer, Uturoa (île de Raiatea, Franska Polynesien) (ombud: advokaten J.-D. des Arcis, Papeete, och advokaten C.A. Kupferberg, Paris, delgivningsadress: H. Pakowski, ambassadör för Förbundsrepubliken Tyskland, 20-22, avenue Emile Reuter, Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: X. Lewis) angående en talan om skadestånd för skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av att Europeiska utvecklingsfonden inte utbetalat stöd som den skall ha förbundit sig att bevilja inom ramen för ett projekt avseende plantering av tropiska fruktträd och fruktplantor på ön Raiatea. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 188, 3.7.1999.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 6 juli 2000

**i mål T-139/99: Alsace International Car Services (AICS)
mot Europaparlamentet (¹)**

(Offentlig upphandling av tjänster — Persontransport med fordon körda av chaufför — Anbudsinfordran — Iakttagande av nationell rätt — Principerna om god förvaltningssed och om lojalt samarbete — Anbud antas inte)

(2000/C 273/19)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, femte avdelningen (ordföranden R. García-Valdecasas samt domarna P. Lindh och J.D. Cooke; justitiesekreterare: G. Hertzog, byrådirektör), har den 6 juli 2000 avkunnat dom i mål T-139/99: Alsace International Car Services (AICS), Strasbourg (Frankrike) (ombud: advokaterna C. Imbach och A. Dissler, Strasbourg, delgivningsadress: advokatkontoret P. Schiltz, 4, rue Béatrix de Bourbon) mot Europaparlamentet (ombud: P. Runge Nielsen och O. Caisou-Rousseau) angående en talan om dels ogiltigförklaring av parlamentets beslut att inte anta sökandens anbud inom ramen för anbudsförfarande nr 99/S 18-8765/FR, om upphandling av persontransporter med fordon körda av chaufför, för parlamentets sessioner i Strasbourg, dels en begäran om ersättning för den skada som sökanden anser sig ha lidit på grund av detta beslut. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. *Talan ogillas.*
2. *Sökanden skall ersätta såväl sina egna som parlamentets rättegångskostnader.*

(¹) EGT C 246, 28.8.1999.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 28 juni 2000

**i mål: T-191/98 R II: Cho Yang Shipping Co. Ltd mot
Europeiska gemenskapernas kommission**

(Konkurrens — Betalning av böter — Bankgaranti — Krav på skyndsamhet — Intresseavvägning)

(2000/C 273/20)

(Rättegångsspråk: engelska)

Förstainstansrättens ordförande har den 28 juni 2000 meddelat beslut i mål T-191/98 R II: Cho Yang Shipping Co. Ltd, Söul (Sydkorea) (ombud: advokaterna N. Bromfield och C. Thomas, delgivningsadress: advokatbyrån De Bandt, Van Hecke, Lagae et Loesch, 11, rue Goethe, Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Lyal) angående en talan om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut 1999/243/EG av den 16 september 1998 om ett förfarande enligt artiklarna 85 och 86 i EG-fördraget (Ärendet IV/35.134 — Trans-Atlantic Conference Agreement) (EGT L 95, 1999, s. 1) till den del sökanden i artikel 8 åläggs böter på 13 750 000 EUR. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Begäran om interimistiska åtgärder ogillas.*
- 2) *Sökanden medges två veckor för att inkomma med en begäran om konfidentiell behandling till förstainstansrättens kansli.*
- 3) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDES BESLUT

av den 28 juni 2000

i mål T-74/00: Artegodan GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Interimistiskt förfarande — Återkallande av försäljningstillstånd för humanläkemedel som innehåller ämnet amfepramon — Direktiv EEG/75/319 — Krav på skyndsamhet — Intresseavvägning)

(2000/C 273/21)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrättens ordförande har den 28 juni 2000 meddelat beslut i mål T-74/00: Artegodan GmbH, Lüchow (Tyskland)

(ombud: advokaten U. Doepner, Düsseldorf, delgivningsadress: advokatbyrå Bonn et Schmidt, 7, Val Sainte-Croix, Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Støvlbæk och B. Wägenbaur) angående en talan om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut av den 9 mars 2000 om återkallande av försäljningstillståndet för humanläkemedel som innehåller ämnet "amfepramon" [C(2000) 453]. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Vad gäller sökanden meddelas uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut av den 9 mars 2000 om återkallande av försäljningstillståndet för humanläkemedel som innehåller ämnet amfepramon [C(2000) 453].*
- 2) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

BESLUT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

av den 18 maj 2000

i mål T-75/00 R, Augusto Fichtner mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Interimistiskt förfarande — Krav på skyndsamhet — Föreligger inte)

(2000/C 273/22)

(Rättegångsspråk: italienska)

Förstainstansrättens ordförande har den 18 maj 2000 meddelat beslut i mål T-75/00 R: Augusto Fichtner, Besozzo (Italien), tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission vid Gemensamma forskningscentret (GFC) i Ispra, företräd av advokaten V. Salvatore, Pavia, delgivningsadress: via Speroni 14, Varese, Italien, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Valsesia), angående en talan om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut av den 30 september 1999 om att avsätta sökanden. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Begäran om interimistiska åtgärder avslås.*
- 2) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 30 juni 2000 av Koninklijke Philips Electronics N.V.

(Mål T-177/00)

(2000/C 273/23)

(Rättegångsspråk: engelska)

Koninklijke Philips Electronics N.V. har den 30 juni 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av Clive Stanbrook, QC, och Filip Ragolle, Stanbrook-Hopper, Bryssel.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara rådets beslut att avslå kommissionens förslag till rådets förordning om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa delar till TV-kamerasystem med ursprung i Japan i enlighet med artiklarna 230 och 231 EG,
- förordna att rådet skall ersätta den skada sökanden har lidit till följd av rådets rättsstridiga avslag av kommissionens förslag till förordning i enlighet med artiklarna 235 och 288 andra stycket EG eller, i andra hand, till följd av rådets underlåtenhet att införa lämpliga skyddsåtgärder före utgången av femtonmånadersfristen,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan har väckts på grund av att rådet inte antog kommissionens förslag av den 7 april 2000 till rådets förordning om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa delar till TV-kamerasystem med ursprung i Japan (KOM(2000) 195 slutlig). Enligt sökanden utgör rådets misslyckande att uppnå en enkel majoritet till stöd för kommissionens förslag samt utgången av den 15-månadersfrist som anges i artikel 6.9 i grundförordningen⁽¹⁾ ett slutligt negativt beslut, som sökanden överklagar i förevarande mål.

Sökanden har till stöd för sin talan om ogiltigförklaring huvudsakligen åberopat två alternativa grunder. I första hand har sökanden gjort gällande att rådet vid utgången av 15-månadersfristen inte hade befogenhet att avslå kommissionens förslag, eftersom rådet dessförinnan hade underlåtit att engagera sig i fastställandet av de faktiska omständigheterna och förfarandet i saken. Enligt den gällande grundförordningen är rådets befogenhet begränsad till en möjlighet att ändra vissa villkor i förslaget utan att frångå de undersökningsresultat som

lagts fram av kommissionen. I andra hand har sökanden gjort gällande att, under förutsättning att rådet hade befogenhet att avslå förslaget, ett sådant avslag var rättsstridigt i förevarande fall, på grund av

- ett medvetet förbiseende eller en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheter som kommissionen fastställt,
- ett åsidosättande av klagandenas processuella rättigheter och berättigade förväntningar,
- brist i den motivering som krävs enligt artikel 253 EG.

Slutligen gör sökanden gällande att rådet är skadeståndsskyldigt enligt artikel 288 andra stycket EG eftersom dess underlåtenhet att anta skyddsåtgärder utgör ett rättsstridigt agerande som har orsakat och fortsätter att orsaka skada för sökanden.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1), i dess senaste lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 905/98 av den 27 april 1998 (EGT L 128, s. 18).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 6 juli 2000 av Carmelo Morello

(Mål T-181/00)

(2000/C 273/24)

(Rättegångsspråk: franska)

Carmelo Morello, Bryssel, har den 6 juli 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Jacques Sambon och Pierre Paul Van Gehuchten, Bryssel.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut att inte godkänna sökandens ansökan till tjänsten COM/090/99 IV/C/1 som avdelningschef med ansvar att styra och samordna arbetet på avdelningen "Telekommunikation och post" vid direktoratet "Information, kommunikation och multimedia", samt övriga förberedande rättsakter till detta beslut som är rättsstridiga,

- ogiltigförklara kommissionens beslut att tillsätta en annan tjänsteman på denna tjänst,
- såvitt nödvändigt ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens tysta avslag på det administrativa klagomål som ingetts av sökanden,
- tillerkänna sökanden ett skadestånd om 120 000 euro, som kan komma att höjas eller sänkas under målets handläggning, såsom ersättning för den ideella skada som sökanden lidit på grund av de oriktiga eller ofullständiga uppgifter som svaranden samlat in beträffande sökandens personalakt samt på grund av den ovisshet och oro som sökanden känt vad avser hans yrkesmässiga framtid,
- tillerkänna sökanden ett skadestånd om 25 000 euro, som kan komma att höjas eller sänkas under målets handläggning, såsom ersättning för den ekonomiska skada som sökanden lidit på grund av att han inte tillsatts på denna tjänst och följaktligen utelutits från varje möjlighet att befordras, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden åberopar liknande grunder och huvudargument som i målen T-135/00, T-136/00 och T-164/00.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 13 juli 2000 av S.A. Strabag Benelux N.V.

(Mål T-183/00)

(2000/C 273/25)

(Rättegångsspråk: franska)

S.A. Strabag Benelux N.V., Stabroek (Belgien), har den 13 juli 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av advokaten André Delvaux, Bryssel, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara rådets beslut av den 12 april 2000 att tilldela ett annat bolag kontraktet för allmänna anläggnings- och underhållsarbeten, som avsågs i meddelande 107865 som publicerades i EGT S 146 den 30 juli 1999,
- förplikta Europeiska unionens råd att till bolaget Strabag utge 153 421 286 BEF eller 3 803 214 euro, med förbehåll för en eventuell höjning, jämte 6 procents ränta från och med den 12 april 2000, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden deltog i ett begränsat anbudsförfarande avseende anläggnings- och underhållsarbeten som skall utföras i rådets byggnader i Bryssel.

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring har sökanden åberopat följande:

- Det omtvistade beslutet saknar eller har åtminstone en bristfällig motivering.
- Rådet har åsidosatt artiklarna 18 och 30 i direktiv 93/37/EEG⁽¹⁾ genom att ge företräde åt priskriteriet utan att beakta övriga kriterier för prövning av anbud som föreskrivs i kontraktshandlingarna.
- Rådet har åsidosatt de särskilda kontraktshandlingarna genom att ge kontraktet till ett bolag vars anbud inte överensstämde med dessa.
- Rådet har gjort en uppenbart oriktig bedömning genom att likställa tre kandidater enligt det första kriteriet och sannolikt likställa ett annat bolag och Strabag enligt det fjärde kriteriet.

Slutligen har sökanden yrkat om ersättning för den skada som den anser har uppstått på grund av att den oberättigat inte tilldelades kontraktet.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/37/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandena vid tilldelning av offentliga upphandlingskontrakt för bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 199, s. 54).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 24 juli 2000 av Sabrina Tesoka

(Mål T-192/00)

(2000/C 273/26)

(Rättegångsspråk: franska)

Sabrina Tesoka, Overijse (Belgien), har den 24 juli 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Jean-Noël Louis och Véronique Peere, Bryssel, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet av uttagningskommittén vid uttagningsprov COM/A/12/98 att tilldela henne för hennes muntliga prov en lägre värdering än vad som erfordras och att inte skriva in henne på reservlistan, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sina yrkanden åberopar sökanden:

- åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, av principen om likabehandling och av bestämmelserna om uttagningskommitténs verksamhet, på så sätt att uttagningskommitténs sammansättning har ändrats under det att de olika sökandena gjorde sina muntliga prov, och
- åsidosättande av motiveringsskyldigheten, på så sätt att den värdering som gjorts för det muntliga provet inte gör det möjligt att undersöka om uttagningskommittén har iakttagit skyldigheten att bedöma de i meddelandet om uttagningsprov föreskrivna punkterna.

**Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt
den 24 juli 2000 av Bernard Felix****(Mål T-193/00)**

(2000/C 273/27)

(Rättegångsspråk: franska)

Bernard Felix, Arlon (Belgien), har den 24 juli 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds

av advokaterna Jean-Noël Louis och Véronique Peere, Bryssel, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet av uttagningskommittén vid uttagningsprov COM/A/12/98 att tilldela honom för hans muntliga prov en lägre värdering än vad som erfordras och att inte skriva in honom på reservlistan, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är samma som i mål T-192/00.